

ŠIAME NUMERYJE:

- Bankų ir finansų teisė
- Mokesčiai
- Draudimas
- Teismų praktika

BANKŲ IR FINANSŲ TEISĖ

LIETUVOS BANKO VALDYBA PRIĖMĖ NUTARIMĄ
DĖL MOKĖJIMO SISTEMOS TARGET2 - LIETUVOS
BANKAS VEIKLOS TAISYKLIŲ PAKEITIMO

2009 m. spalio 20 d. Lietuvos banko valdyba priėmė nutarimą Nr. 202 „Dėl Lietuvos banko valdybos 2007 m. spalio 18 d. nutarimo Nr. 136 „Dėl mokėjimo sistemos TARGET2-LIETUVOS BANKAS veiklos taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo. Pakeisti išorinių taisyklių ir techninių TARGET2 sutrikimų sąvokų apibrėžimai, nustatyti nauji reikalavimai dalyviams, atliekantiems mokėjimus, papildyti ir pakeisti apdorojami sistemos pranešimų bei padaryti kiti sistemos veiklos pakeitimai.

LIETUVOS BANKO VALDYBA PRIĖMĖ NUTARIMĄ
DĖL DIENOS PASKOLŲ EURAIS SUTEIKIMO
TAISYKLIŲ PAKEITIMO

2009 m. spalio 20 d. Lietuvos banko valdyba priėmė nutarimą Nr. 203 Dėl Lietuvos banko valdybos 2007 m. lapkričio 8 d. nutarimo Nr. 148 „Dėl dienos paskolų eurais suteikimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo. Pakeistas 12 punktas, jį išdėstyti taip: „12. Asmenys dienos paskolas turi gražinti iki 17 valandos Europos centrinio banko buveinės vietos laiku, t. y. Vidurio Europos laiku (Central European Time, CET) arba Vidurio Europos vasaros laiku (Central European Summer Time, CEST), jeigu sistemos TARGET2 krizės valdytojai nepraneša kito laiko.“ Ankstesnėje šių taisyklių redakcijoje asmenys dienos paskolas eurais turėdavo gražinti iki 18 valandos, nenustatant konkrečios laiko juostos.

LIETUVOS BANKO VALDYBA PRIĖMĖ NUTARIMĄ
DĖL SISTEMIŠKAI SVARBIŲ MOKĖJIMŲ VERTINIMO
METODIKOS

2009 m. spalio 20 d. Lietuvos banko valdyba priėmė nutarimą Nr. 204 Dėl sistemaiškai svarbių mokėjimo sistemų vertinimo metodikos, kuriuo paskelbė netekusiu galios Lietuvos banko valdybos 2004 m. rugsėjo 23 d. nutarimą Nr. 160 „Dėl sistemaiškai svarbių mokėjimo sistemų vertinimo metodikos“ (Žin., 2004, Nr. 145-5302) bei konstatavo, kad Lietuvos bankui atliekant mokėjimo sistemų vertinimą vadovausis Europos centrinio banko valdančiosios tarybos 2007 m. spalio mėn. nutarimu Nr. SEC/GovC/X/07/261b-SEC/GovC/X/07/116b ir SEC/GovC/X/07/261c-SEC/GovC/X/07/116c patvirtintomis Sistemaiškai svarbių ir didelę reikšmę turinčių mokėjimo eurais sistemų priežiūrinio vertinimo pagal pagrindinius principus bendrosiomis sąlygomis.

LIETUVOS BANKAS PRIĖMĖ NUTARIMĄ DĖL
BANKO VEIKLĄ PAPILDANČIŲ PASLAUGŲ PIRKIMO
PAKEITIMO

2009 m. spalio 15 d. Lietuvos bankas priėmė nutarimą Nr. 198 Dėl Lietuvos banko valdybos 2004 m. birželio 10 d. nutarimo Nr. 99 „Dėl banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo taisyklių



TLS ALLIANCE

SUTKIENĖ, PILKAUSKAS IR PARTNERIAI
Didžioji 23, LT – 01128 Vilnius, Lietuva
Tel.: (8 5) 251 4444, 251 4445
Faks.: (8 5) 251 4455
El. paštas: spp@spp.lt
www.spp.lt

patvirtinimo“ pakeitimo. Lietuvos banko valdybos sprendimu pakeistas Lietuvos banko valdybos 2004 m. birželio 10 d. nutarimas Nr. 99 „Dėl Banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 98-3688). Šios taisyklės skirtos įgyvendinti Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 4 straipsnio 4 dalies, Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo 4 straipsnio 5 dalies ir Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo 4 straipsnio 12 dalies nuostatas, atsižvelgiant į Bazelio bankų priežiūros komiteto rekomendacijas, Europos bankų priežiūros institucijų komiteto Nuostatas dėl kredito įstaigų veiklą papildančių paslaugų pirkimo (angl. *Guidelines on Outsourcing*) ir Europos Sąjungos šalyse taikomą praktiką.

Šio dokumento nuostatos taikomos Lietuvos centrinei kredito unijai, Lietuvos banko licenciją turintiems bankams ir užsienio bankų filialams bei *mutatis mutandis* kredito unijoms ir Europos Sąjungos valstybėse narėse licencijuotų užsienio bankų filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje (toliau – bankai), nusprendusiems, kad patys nesivers tam tikra veikla, be kurios neįmanoma teikti finansinių paslaugų, kuri padeda teikti finansines paslaugas ar yra kitaip tiesiogiai susijusi su finansinių paslaugų teikimu, ir ketinantiems šias banko veiklą papildančias paslaugas pirkti iš kitų asmenų (toliau – banko veiklą papildančių paslaugų pirkimas). Bankas turi iš anksto numatyti banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo strategiją ir į savo veiklos planus įtraukti informaciją apie tai, kokios banko veiklą papildančios veiklos bankas planuojamu laikotarpiu ketina atsisakyti ir kokias paslaugas ketina pirkti iš kitų asmenų. Bankas, numatęs pirkti reikšmingas banko veiklą papildančias paslaugas, turi įvertinti planuojamus rizikos struktūros pokyčius ir su tuo susijusius rizikos valdymo sistemos pasikeitimus.

Taisyklės taikomos proporcingai banko veiklai, t. y. banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo politika nustatoma ir šio proceso rizikos valdymas atliekamas atsižvelgus į banko veiklos mastą ir pobūdį bei perkamų paslaugų kompleksiskumą.

MOKESČIAI

TARYBA PRIĖMĖ DIREKTYVĄ DĖL PVM NETAIKymo KAI KURIŲ PREKIŲ IMPORTUI IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ

2009 m. spalio 19 d. Taryba priėmė direktyvą 2009/132/EB Dėl Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo, neapmokestinant galutinio tam tikrų prekių importo pridėtinės vertės mokesčiu. Direktyvos preambulėje nurodyta, kad pageidautina pasiekti kuo didesnę muitų ir pridėtinės vertės mokesčio sistemų bendrumą, tačiau taikant pastarąją sistemą, vis dėl to, reikėtų atsižvelgti į muitų ir pridėtinės vertės mokesčio tikslų ir struktūros skirtumus. Taip pat nurodoma, kad su pridėtinės vertės mokesčiu susijusios nuostatos turėtų būti neapmokestinamos tik su sąlyga, kai tai neturi įtakos konkurencijos vidaus rinkoje sąlygoms. Šios direktyva nustato Direktyvos 200/122/EB 143 straipsnio b ir c punktuose nurodyto neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau - PVM) taikymo sritį ir minėtos direktyvos 145 straipsnyje nurodytas jo įgyvendinimo taisykles. Direktyvoje nustatytos importuojamų prekių neapmokestinimo taisyklės taikomos:

1. Asmeniniam turtui, priklausančiam asmenims, išvykstantiems iš trečiųjų šalių ar trečiųjų teritorijų, kurį gali sudaryti – fizinių asmenų, kurie savo įprastinę gyvenamąją vietą perkelia į Bendriją, asmeninis turtas, santuokos pagrindu įvežamos prekės, paveldėtas asmeninis turtas;
2. Moksleivių ar studentų aprangos, mokymosi priemonių ir kitų susijusių namų apyvokos daiktų importui;
3. Nedidelės vertės importui (kai bendra importo vertė yra ne didesnė kaip 10 EUR, bet valstybės narės gali nuspręsti neapmokestinti importo iki 22 EUR);
4. Ilgalaikiam materialiam turtui ar kitai įrangai, kuri įvežama perkeliama veiklą;
5. Tam tikriems žemės ūkio produktams, skirtiems naudoti žemės ūkyje, kurie gali būti – bendrijos ūkininkų gauti (išauginti) produktai ūkiuose, esančiuose trečiojoje šalyje ar trečiojoje teritorijoje, sėkla, trąšos ir dirvai bei pasėliams apdoroti skirti produktai;
6. Terapinių medžiagų, vaistų, bandomųjų gyvūnų ir biologinių bei cheminių medžiagų importui, t.y. bandomiesiems gyvūnams ir tyrimams skirtoms biologinėms bei cheminėms medžiagoms, žmogaus kilmės terapinėms medžiagoms, kraujo grupės ir audinių nustatymo reagentams, medžiagoms, reikalingoms medicinos produktų kokybės kontrolei, tarptautiniuose sporto renginiuose naudojamiems farmacijos produktams;
7. Labdaros ar filantropijos organizacijoms skirtoms prekėms, o būtent Bendriesiems tikslams importuojamoms prekėms, prekės neįgaliesiems, nelaimių aukoms įvežamoms prekėms;
8. Su tam tikrais tarptautinių santykių aspektais susijęs importas – garbės apdovanojimai ar ženklai, Tarptautinių santykių srityje gautos dovanos, Monarchams arba valstybės vadovams skirtos prekės;
9. Prekių įvežimui prekybai skatinti, o tai yra nedidelės vertės prekių pavyzdžiams, spaudiniams ir reklaminei medžiagai, prekybos mugėje arba panašiam renginyje naudojamoms arba vartojamoms prekėms;
10. Prekėms, importuojamoms patikros, tyrimo arba bandymo tikslais bei kitiems importo atvejams.

Ši direktyva įsigalioja 2009 m. lapkričio 30 d.

DRAUDIMAS

DRAUDIMO PRIEŽIŪROS KOMISIJA PRIĖMĖ POZICIJĄ DĖL DRAUDIMO IŠMOKOS MOKĖJIMO TERMINŲ

2009 m. spalio 27 d. posėdyje, Draudimo priežiūros komisija, atsižvelgdama į pasitaikančius atvejus, kai draudikas draudimo išmokos nemokėjimą grindžia vien tik formaliu teisės aktuose numatytų terminų nepraleidimu, priėmė poziciją dėl draudimo išmokos mokėjimo terminų.

Draudimo priežiūros komisija atkreipė dėmesį į tai, jog draudimo išmokos mokėjimo terminus nustatančios teisės aktų nuostatos negali būti suvokiamos kaip suteikiančios draudikui

teisę bet kuriuo atveju (net kai visos reikšmingos aplinkybės jau yra nustatytos) nemokėti draudimo išmokos iki atitinkamo termino pabaigos, ir turi būti aiškinamos visų pirma sąžiningumo bei teisėtų lūkesčių principų kontekste. Draudimo priežiūros komisijos vertinimu, situacija, kai draudžiamąjį įvykiu draudikas nemoka draudimo išmokos remdamasis formaliu teisės aktuose numatytą terminų nepraleidimu, kai visos reikšmingos aplinkybės jau yra ištytos (jas tiriant turi būti dedamos reikiamos pastangos), būtų netoleruotina ir reikštų draudiko nesąžiningą elgesį, piktnaudžiavimą teise bei teisę gauti draudimo išmoką turinčių asmenų teisių ir teisėtų interesų pažeidimą.

Pažymėtina, kad Draudimo priežiūros komisijos pozicija negali būti laikoma oficialiu Lietuvos Respublikos teisės aktų aiškinimu, tačiau draudikams derėtų atkreipti dėmesį į Draudimo priežiūros komisijos išdėstytą situacijos vertinimą, kadangi būtent ši institucija įgaliota nuspręsti ar draudiko veiksmai nepažeidžia įstatymų nuostatų kilus ginčui.

DRAUDIMO PRIEŽIŪROS KOMISIJA PRIĖMĖ NUTARIMĄ DĖL DRAUDIMO VEIKLOS IR PERDRAUDIMO VEIKLOS LICENCIJAVIMO TAISYKLIŲ, LEIDIMŲ UŽSIENIO VALSTYBĖS DRAUDIMO AR PERDRAUDIMO ĮMONĖS FILIALO VEIKLAI IŠDAVIMO TAIKYKLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMO TEIKTI INFORMACIJĄ FORMOS PATVIRTINIMO

2009 m. spalio 13 d. Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija priėmė nutarimą Nr. N-446, kuriuo pakeitė Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos 2008 m. sausio 29 d. nutarimą Nr. N-10 „Dėl draudimo veiklos ir perdraudimo veiklos licencijavimo taisyklių, leidimų užsienio valstybės draudimo įmonės filialo ir užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialo veiklai išdavimo taisyklių ir įsipareigojimo teikti informaciją formos patvirtinimo“.

1. Pakeistos Draudimo veiklos ir perdraudimo veiklos licencijavimo taisyklės. Šios taisyklės papildytos VII¹ skyriumi, kuriame nustatytos draudimo veiklos ir perdraudimo veiklos licencijos duomenų pakeitimo procedūros ir terminai.

2. Pakeistos Leidimų užsienio valstybės draudimo įmonės filialo ir užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialo veiklai išdavimo taisyklės. Šios taisyklės papildytos VII¹ skyriumi, kuris nustato užsienio valstybės draudimo įmonės filialo ir užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialo licencijos duomenų pakeitimo procedūros ir terminai.

Šis nutarimas įsigaliojo 2009 m. spalio 17 d.

DRAUDIMO PRIEŽIŪROS KOMISIJA PRIĖMĖ NUTARIMĄ DĖL DRAUDIMO BROKERIŲ VEIKLOS LICENCIJAVIMO TAIKYKLIŲ PAKEITIMO

2009 m. spalio 13 d. Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija priėmė nutarimą Nr. N-447, kuriuo pakeitė Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijavimo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos 2004 m. balandžio 20 d. nutarimu Nr. N-43 „Dėl Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 60-2177) (toliau - taisyklės).

1. Papildytas 8.7 punktas, nustatant, kad draudimo brokerių įmonė, norėdama gauti licenciją Priežiūros komisijai turi

pateikti ne tik dokumentus, patvirtinančius, kad draudimo brokerių įmonės įstatinis kapitalas visiškai apmokėtas, bet ir patvirtinančius, kad nuosavo kapitalo dydis atitinka teisės aktų nustatytus reikalavimus.

2. Taisyklės papildytos 11¹-11⁴ punktais, kuriuose išsamiai aptarta draudimo brokerių įmonės licencijos pakeitimo tvarka, procedūros ir terminai.

3. Taisyklės papildytos 26¹ punktu: „Panaikinus licencijos draudimo brokerių įmonės veiklai galiojimą, draudimo brokerių įmonė per 5 darbo dienas privalo grąžinti Priežiūros komisijai licencijos draudimo brokerių įmonės veiklai originalą.“
Šis nutarimas įsigaliojo 2009 m. spalio 17 d.

TEISMŲ PRAKTIKA

DĖL PVM SĄSKAITOS FAKTŪROS TURINIO CIVILINĖS TEISINĖS REIKŠMĖS

2009 m. lapkričio 9 d. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau - LAT) priėmė nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-484/2009.

Ginčo esmė: Ieškovas (UAB) prašė pripažinti jo teisę gauti iš atsakovo PVM sąskaitą faktūrą, kurioje iš atsakovo nupirktų parduotuvės patalpų pardavimo kainoje būtų nurodytas 18 proc. pirkimo PVM ir kiti rekvizitai. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai ieškinį atmetė. Ieškovas pateikė kasacinį skundą.

LAT pažymėjo, kad tuo atveju, kai tarp šalių kyla ginčas dėl PVM sąskaitos faktūros turinio, atsižvelgiant į PVM sąskaitos faktūros civilinę teisinę reikšmę, t.y. pripažinus, jog PVM sąskaita faktūra yra buhalterinės apskaitos dokumentas, patvirtinantis bei įforminantis jau įvykusį nekilnojamojo daikto pardavimą, bet savaime nesantis sutartimi, šio dokumento turinio nustatymas sietinas su sutarties sąlygų aiškinimu. Faktas, ar į parduodamo turto kainą buvo įskaičiuotas PVM, nustatymas nereiškia sutarties kainos pakeitimo. Pirkimo–pardavimo sutartimi šalys susitaria dėl tam tikros nustatytos pinigų sumos (kainos), kurią pirkėjas įsipareigoja sumokėti pardavėjui, o tai, kad gavus šią sumą pardavėjui gali atsirasti tam tikros prievolės tretiesiems asmenims, neturi įtakos parduodamo daikto vertės piniginei išraiškai, nes sudarydamos sutartį, šalys gali įvertinti tokias aplinkybes ir nustatyti atitinkamą daikto kainą. Kadangi apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai sprendė, jog ieškovo reikalavimo patenkinimas yra susijęs su pirkimo–pardavimo sutartyje nustatytos kainos keitimu, nagrinėdamas bylą iš naujo jis turėtų išsiaiškinti, ar šalys, nustatydamos patalpų kainą, įskaičiavo į ją PVM, o taip pat ar ketino pasinaudoti PVM į numatytą galimybę apmokestinti nekilnojamojo daiktų pardavimą. LAT perdavė bylą nagrinėti iš naujo apeliacine tvarka.

DĖL PRIVERSTINĖS HIPOTEKOS NUSTATYMO

2009 m. spalio 16 d. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau - LAT) priėmė nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-460/2009.

Ginčo esmė: Viena rašytine ir keturiomis žodinėmis paskolos sutartimis ieškovas paskolino atsakovui 367997 Lt, tačiau atsakovas grąžino tik dalį pagal rašytinę paskolos sutartį paskolintų pinigų, todėl ieškovas prašė priteisti negrąžintą

paskolų dalį, delspinigius ir palūkanas bei nustatyti priverstinę hipoteką atsakovui bendrosios jungtinės nuosavybės teise priklausančiam turtui - gyvenamajam namui ir žemės sklypui. Pirmosios instancijos teismas ieškinį tenkino iš dalies, apeliacinės instancijos teismas pakeitė sprendimą dalyje dėl priverstinės hipotekos nustatymo. Šalys pateikė kasacinius skundus.

LAT iš dalies panaikino apeliacinės instancijos teismo nutartį ir šioje dalyje priėmė naują sprendimą. LAT pažymėjo, kad teismo sprendime, kuriuo nustatoma priverstinė hipoteka, be kitų duomenų, turi būti nurodomas daiktas, kuris registruojamas hipotekos registre, t. y. hipotekos objektas, o pagal CK 4.171 str. 7 d. įkeičiant statinius, kartu turi būti įkeistas ir žemės sklypas, ant kurio stovi statiniai, arba šio žemės sklypo nuomos (panaudos) teisė. Kadangi apeliacinės instancijos teismas, pakeisdamas pirmosios instancijos teismo sprendimą ir nustatydamas priverstinę hipoteką tik atsakovo gyvenamajam namui be žemės sklypo, netinkamai nustatė hipotekos objektą, LAT šioje dalyje panaikino nutartį ir nustatė hipoteką tiek gyvenamajam namui, tiek žemės sklypui.

DĖL KREDITO UNIJOS TEISĖS SUDARYTI REIKALAVIMO PERLEIDIMO SUTARTĮ

2009 m. spalio 12 d. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau - LAT) civilinėje byloje Nr. 3K-3-394/2009 priėmė nutartį.

GINČO esmė: Ieškovui, tapusiam kredito unijos pajininku, buvo suteikta paskola, tačiau unija savo reikalavimus ieškovo atžvilgiu perleido atsakovui (bankui), o šis - kitam atsakovui (fiziniam asmeniui). Ieškovas prašė reikalavimų perleidimo sutartis pripažinti negaliojančiomis, kadangi Kredito unijų įstatymas nenumato reikalavimo perleidimo galimybės, priešingu atveju unija negalėtų įgyvendinti savo tikslo ginti unijos narių interesus. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai ieškinį atmetė. Ieškovas pateikė kasacinį skundą.

LAT konstatavo, kad Kredito unijų įstatymo normų sisteminis bei teleologinis aiškinimas neleidžia daryti išvados, kad jame yra nustatytas draudimas kredito unijai perleisti kreditorinį reikalavimą pagal paskolos kredito unijos nariui sutartį. Nors pagal CK 6.101 str. 5 d. be skolininko sutikimo kreditoriui draudžiama perleisti reikalavimą, jeigu kreditoriaus asmuo skolininkui turi esminės reikšmės, o atsižvelgiant į savitarpio paskolos pobūdį, kredito unijos ir jos narių statusą, kredito unijai suteikus paskolą savo nariui, kreditoriaus asmuo turi skolininkui esminės reikšmės, ir tokio reikalavimo perleidimas be skolininko sutikimo galėtų būti pripažintas negaliojančiu kaip prieštaraujantis imperatyvioms įstatymo normoms (CK 6.101 str. 5 d), tačiau nagrinėjamoje byloje skolininkas (ieškovas) sutiko dėl reikalavimo perleidimo, todėl reikalavimu

perleidimo sutartis pripažinti negaliojančiomis pagal CK 1.80 str. nėra pagrindo. LAT paliko galioti apeliacinės instancijos teismo nutartį.

EUROPOS TEISINGUMO TEISMAS PRIĖMĖ PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ DĖL EB 43 IR 56 STRAIPSNŲ IŠAIŠKINIMO

2009 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą byloje (*Bundesfinanzhof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Glaxo Wellcome GmbH & Co. prieš Finanzamt München II*. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikė *Bundesfinanzhof* dėl EB 43 ir 56 straipsnių išaiškinimo - Pelną mokesčio užskaitos teisę turinčio mokesčių mokėtojo atliekamas neribotai apmokestinamos kapitalo bendrovės dalių įgijimo - Nacionalinės teisės norma, pagal kurią, nustatant įgijėjo mokesčio apskaičiavimo pagrindą, atsižvelgiama į dalių vertės sumažėjimą dėl dividendų išmokėjimo tuo atveju, jei įsigyta iš pelno mokesčio užskaitos teisę turinčio dalininko, tačiau toks mokesčio apskaičiavimo pagrindas sumažinimas nenumatomas tuo atveju, jei įsigyta iš tokios užskaitos teisės neturinčio dalininko

Teisingumo Teismas konstatavo, kad EB sutarties 73b straipsnis (dabar - EB 56 straipsnis) turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis valstybės narės teisės aktų nuostatų, pagal kurias kapitalo dalių vertės sumažėjimas dėl dividendų išmokėjimo neturi įtakos mokesčio apskaičiavimo pagrindui, jei mokesčių mokėtojas rezidentas įgijo kapitalo bendrovės rezidentės dalių iš dalininko ne rezidento, o įgijimo iš dalininko rezidento atveju dėl tokio vertės sumažėjimo sumažėja įgijėjo mokesčio apskaičiavimo pagrindas.

Šis teiginys taikomas tuomet, kai tokios nuostatos neviršija to, kas būtina išsaugoti apmokestinimo galios pusiausvyrą tarp valstybių narių ir užkirsti kelią visiškai dirbtiniams, ekonominio pagrindo neturintiems dariniams, sukurtiems siekiant vienintelio tikslo - nepagrįstai pasinaudoti mokesčių lengvata. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi ištirti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuostatos neviršija to, kas būtina šiems tikslams pasiekti.

Kontaktiniai asmenys:

Vilius Bernatonis, partneris (vilius.bernatonis@spp.lt);

Rokas Bukauskas, advokatas (rokas.bukauskas@spp.lt);

Liutauras Baikštys, advokatas (liutauras.baikstys@spp.lt).

Šis naujienų biuletenis yra tik informacinio pobūdžio ir pilnai neatspindi visų teisinio reglamentavimo aspektų. Dėl išsamios konsultacijos teisiniais klausimais prašome kreiptis į mūsų kontorą telefonais: (8 5) 251 44 44, (8 5) 251 44 45.